

Osobné svedectvo

Asi 30 rokov som bol neveriacim, lepšie povedané ateistom. Súviselo to s mojím detstvom, výchovou, záujmom o prírodné vedy a vášňou žiť naplno. Vždy som mal úspech v škole, v práci, nikdy mi nechýbali financie, mal som veľa priateľov a dobre som vychádzal s ľuďmi rôznych pováh, bol som šťastný, spokojný, bol som naplnený nielen vzťahmi s ľuďmi, ale aj mnohými športami, ktoré som aktívne pestoval, ako horolezectvo, windsurfing, lyžovanie, snowboarding a mnohé ďalšie. Zanietene som si prehlboval poznanie v oblasti prírodných vied a tešilo ma robiť výskum v oblasti vied o Zemi. Mal som mnoho možností cestovať po svete a spoznávať hory, moria, mestá, krajiny a život ľudí v nich. Cestovanie, športy, vzťahy s ľuďmi, a moje osobné úspechy, toto všetko ma krmilo, môj život bol bohatý a príjemný, mal som vnútornú rovnováhu. Celý môj život spočíval v oblasti telesného a materiálneho sveta. Nikdy som nemal žiadnu duchovnú skúsenosť ani zážitok. Z veriacich som si robil posmech. Myslel som si, že náboženstvo si vytvorili ľudia, aby im slúžilo ako barlička, keď sami nevládzu žiť svoj vlastný život. Mňa poháňala vášeň žiť a túžba po poznávaní.

Prečo som na začiatku povedal "lepšie povedané ateista než neveriaci" ? Pretože každý niečomu verí. Ja som veril, že keď príde koniec – smrť – všetko končí – moje telo, moja duša, a môj duch končia a viac ich niet. Biblia však hovorí o existencii po smrti. Nikdy som tomu neveril. Moja viera bola takáto: Ži svoj život dobre a naplno, raduj sa z neho, keď príde koniec, všetko to pominie. Nuž, moja viera sa zmenila. Po nejakých tridsiatich rokoch úspešného, radostného, a vyrovnaného života som si uvedomil, že niečo nie je v poriadku. Začal som si uvedomovať, že som nejako porušený. Začal som pociťovať, že moja myseľ nefunguje tak dokonale, ako som bol presvedčený že by mohla a mala. Začal som spoznávať aj to, že moje srdce je voľajako zatvrdené, a že nedokážem prijímať a dávať lásku tak, ako by som chcel. Začal som vnímať, že som nejako porušený. Keď som začal čítať Bibliu, dozvedel som sa z nej, že toto porušenie spôsobuje hriech. Dozvedel som sa aj to, že človek nie preto je hriešny, že koná hriešne skutky, ale že človek koná a žije hriech preto, lebo je hriešny vo svojej prirodzenosti.

Inými slovami povedané, Biblia tvrdí, že hriech ako skutok je len dôsledkom hriechom-porušenej prirodzenosti človeka, ktorá je dedičná. Čím viacej som čítal Bibliu, tým viacej odpovedí som dostával a všetko to do seba zapadalo a dávalo to zmysel. Zistil som, že Biblia má odpovede na také veci, na ktoré nemá odpoveď ani tento svet, ani ja sám so svojím poznaním, ani ľudstvo so svojou kultúrou, tradíciami, vedeckým poznaním, a ľudstvom vymyslenými náboženstvami. Tieto pravdy zjavené v Písme (Biblii) spôsobili to, že som uveril, že Písmo je Božie slovo, nie ľudská múdrosť. Takto som uveril v Boha, ktorý sám seba zjavuje vo svojom slove. Nestalo sa to však hneď, trvalo to nejaký čas.

Ale vráťme sa ešte kúsok, aby sme nepredbiehali. Medzitým môj otec uveril v Boha. Bola to taká zmena v jeho živote, že som to nemohol ignorovať ani keby som chcel. Musel som pripustiť, že človek sám takto nedokáže zmeniť seba ani svoj vlastný život. Napriek tomu som vtedy ešte neprijímal to, čo mi svedčil o sebe a o Bohu. Len som sa s ním škriepil a neprijímal som, čo mi hovoril o biblických faktoch a o viere. Toto trvalo veľa mesiacov. Avšak svedectvom mne samému je to, že Božie Slovo má moc. To slovo, ktorému som odporoval, mi postupne začalo v mojom vnútri zjavovať pravdu. Vnútorne som začal byť presvedčený, že Biblia hovorí pravdu. Moja predošlá viera, že neexistuje Boh, neexistuje satan, neexistuje hriech, neexistuje večný život a večné zatratenie, sa začala meniť na biblickú vieru. Uveril som, že Biblia je skutočná, jediná a absolútna pravda. Z Biblie som teraz už vedel, že človek

sám sa nemôže priblížiť k Bohu a spoznať Ho, ani človek sám nemôže nájsť vlastný spôsob ako sa vymaniť z porušenia hriechom. U človeka spasenie nie je možné, ale Boh môže všetko, aj spasiť hriešnika. Keď som uveril biblickej pravde, Boh so mnou začal jednáť, začal búrať môj starý život. Spoznal som, že nestačí, aby som v Neho veril len ako v abstraktnú absolútnu pravdu, ale že potrebujem aj osobne prijať od Neho ponúknutý dar milosti a vstúpiť do osobného vzťahu s Ním. Dnes viem a poznám, rovnako ako som voľakedy poznal iba tú materialistickú skutočnosť, že Boh je skutočný, žije, a Jeho vôľa je absolútna a zvrchovaná.